

मञ्चमा

निशा शर्मा
सुनील पोखरेल
राजकुमार पुडासैनी
बिजय बराल
घनश्याम जोशी
सुरज तमु
अर्जुन शिवाकोटी
मौसम खड्का
आलोक थामी
सुमित तामाङ
राज न्यौपाने

नेपथ्यमा

मञ्च परिकल्पना: प्रवीण
मञ्च निर्माण: हुम बिस्ती र जोनेन क्षेत्री
प्रकाश परिकल्पना: सुनील, राजकुमार, प्रवीण र उमेश
परिचालन: उमेश तामाङ
संगीत: उत्सव बुढाथोकी/ प्रवीण
परिचालन: रन्जना ओली
मञ्च व्यवस्थापक: बिजय बराल
मञ्च क्यानभास: प्रकाश चौदवाकर
पोस्टर स्केच: सुमन सेन्चुरी,
पोस्टर/ब्रोसर: विकास जोशी र सिजन दाहाल
स्वागत सत्कार: प्रमिला खनाल
सूचना तथा टिकट: सपना कुमारी चौधरी
श्रव्य दृश्य अभिलेख: आलोक थामी र विकास जोशी
कथाकार: शंकर लामिछाने
नाट्य रूपान्तर/ परिकल्पना/ निर्देशन: प्रवीण खतिवडा

हार्दिक आभार

मण्डला थिएटर नेपाल र साथीहरू, अरुण कार्की, घनश्याम खतिवडा, खेम नेपाली, सरस्वती चौधरी, विपिन कार्की, प्रमोद अग्रहरी, मणीराम पोखरेल, रामबाबु गुरुङ, कमलमणी नेपाल, महेश बराल, नरेन्द्र बराल, ईगिहोपो कोईच सुनुवार, बिक्रम सिंह थारु, भोलाराज सापकोटा, देव न्यौपाने, बिरशबाबु शाही, करण श्रेष्ठ, रामभजन कामत, परिचय पब्लिकेसन, र दर्शन-नमस्ते रेष्टुरेन्ट ।

निर्देशक

प्रवीण खतिवडा

मिति : साउन १० देखि ३२ गतेसम्म

समय : साँझ ५:३० बजे (सोमबार बाहेक हरेक दिन)

॥ शनिवार दिउँसो १ बजे पनि ॥

स्थान : मण्डला नाटकघर, अनामनगर

सम्पर्क : ०१-५७०५७६१, ८८०८५१७५१२

सुमन

मीमांसा

ना० (सं०) १. भारतीय छवटा मुख्य दर्शनशास्त्रमध्ये मूलतः पूर्व मीमांसा र उत्तर मीमांसा दुई भागमा बाँडिएको एक दर्शन । २. अनुमान र तर्कवितर्कद्वारा कुनै विषयका मूल तत्व वा वास्तविकताको पत्तो लगाउने काम; सो सन्दर्भमा गरिने गम्भीर मनन वा विचार; तत्त्वनिर्णय; विवेचना ।

- नेपाली बृहत् शब्दकोश

प्रस्तोता

अहिले यो संस्था ३८ वर्षमा हिडिरहेको छ । आरोहण २०३८ सालमा स्थापना भएको एउटा रंग संस्था हो । सन् २००३ मा यसले पुरानो बानेश्वरको डाँडामा गुरुकुल शुरू गर्‍यो । गुरुकुल एउटा नाट्य विद्यालय तथा नाटक केन्द्रका रूपमा कार्यरत थियो । सन् २०१२ मा गुरुकुल भौतिक रूपमा बन्द भयो । तर बिराटनगरमा गुरुकुल कार्यरत छ । भौतिक संरचना बन्द भएपनि यो हाम्रो मन र कर्ममा बाँचेको छ ।

निर्देशकीय

आरोहण गुरुकुल: हाम्रो मनमा र बचे कुचेको भोलामा भएको बेला नाटक गर्ने अवसर मिल्यो । यसमा सुख र दुःख दुवै छ । हामीलाई नजिकबाट चिन्ने तपाईंलाई यो कुरा थाहा छ ।

लामिछानेको लेखाई, प्रभाव म भित्र कहिले सम्म रहन्छ थाहा छैन । जे भए पनि उनी आत्मिय लाग्छ सँधै । उनकै शब्दहरू सापट लिन्छु । शंकर लामिछानेले धेरै तिर लेख्ने, भन्ने गरेको देखिन्छ, उन्ले आफूलाई कहिल्यै लेखक ठानेन् । लेखक बन्ने साहस पनि गरेनन् । ट्याक्कै यो कुरा चै मिल्यो । मैले पनि आफूलाई कहिल्यै निर्देशक ठानिन र परिस्थितीले मलाई निर्देशक बनाईदियो । (भाग्यको बिडम्बना भनेको यहि हो क्यारे !) निर्देशक बन्ने साहस मलाई कहिल्यै आउँदैन । आउन सक्दैन पनि । कारण, मेरो नजरमा निर्देशक देवता हो । सुनील पोखरेल हो । र म त सिर्फ शौखको साधन, एउटा इच्छा पूर्तीमात्र गरिरहेको थिएँ । खुशी लाग्छ जब तपाईंले मेरो ठट्टालाई पत्याईदिनुहुन्छ ।

मण्डला थिएटर र साथीहरूलाई विशेष आभार । अभावमै सहि, परिक्षा लिईदिएकोमा आरोहण गुरुकुल प्रति शिर झुक्नेछ । मलाई परिक्षामा उत्तीर्ण देख्न चाहने साथीभाई, संघसंस्था, रंगप्रेमीहरूको म सँधै ऋणी छु ।

एक वाक्यमा...

गुरुकुल पुन शुरुवातको पहिलो खुड्किलो हो यो नाटक, हामीलाई तपाईं चाहिन्छ, तपाईंको साथ सहयोग चाहिन्छ ।

सहयोगी:

अभिनयलाई उनले कहिलै जीवन मानेनन्, तर जीवनभरि उनले अभिनय गरिरहे । कहिले लेखकको, कहिले व्यापारीको, कहिले हाकिमको कहिले सिनेमाहलका व्यवस्थापकको । तर कुनै पनि विधामा उनको अभिनय असफल भएन । उनका निबन्धमा केँयौ देशी विदेशी लेखक, कलाकार, चिन्तकको अभिनय मञ्चन हुन्थ्यो । जब उनलाई आफै अभिनय गर्ने मौका मिल्थ्यो, उनी कथामा अभिनय गर्थे । कथा उनको निम्ति मञ्च विषय हो, अभिनयको अनि अभिनव विषयको ।

शंकरले कथामा जति अभिनय गरे त्यो अरु विधामा विरलै पाइन्छ । यो पनि उनको कथा नै हो, अभिनय जस्तै ।

-प्रकाश सायमी

लामिछाने, मण्डला र पि.के.

लामिछाने थिएटरमा ?

कस्तो अद्भुत, अविश्वसनीय र आश्चर्यः

प्रिय पि.के. उर्फ प्रवीण खतिवडा एण्ड ग्याङले लामिछानेको प्रेतलाई मण्डलाको मञ्चमा इन्द्रोड्युस गर्नु सुखद आश्चर्यले भरिएको एक ब्रेकिङ न्युज हो । लामिछाने हामी माफ हुँदा हुन त यसो भन्दा हुन्-

"इस् ! म त कस्तो ठीस् ! मलाई लाग्थ्यो म त मरिसक्या छु । मिस्टर पि.के.ले मलाई मञ्चमा ज्यूँदायो । म त बाँचे बरि लै ।"

बत्तिस सालमा ब्रम्हलिन भएका लामिछाने चालिस वर्षको शीतनिन्द्राबाट ब्युँफिएका छन् । यस पटक रंगमञ्चमा लामिछानेको Textual चिहान खन्ने ग्रेभ डिगर मिस्टर खतिवडा एण्ड ग्याङलाई साधुवाद ।

So, Show जारी रहोस् ।

-कुमार नगरकोटी

लामिछाने मेरा साह्रै प्रीय लेखक हुन । मैले उनलाई भेट्न पाइन । म अलि ढिलो काठमाण्डौ आएछु । उनलाई भेट्न नपाएको दुःख अबै छ । सधैं हुन्छ । मेरा प्रिय लेखकको कथा अर्को प्रिय प्रवीणले गर्ने भएछ । म खेल्ने भएँछु । आहौ, मज्जा आउने भो ।

-सुनील पोखरेल

महाभोज

मण्डला नाटकघरको आगामि प्रस्तुति

